

ДИФЕРЕНЦІАЦІЯ ЖИТТЄВОГО РІВНЯ ДОХОДІВ НАСЕЛЕННЯ

Панченко П.І.

Таврійський державний агротехнологічний університет

Тема, яка розглядається нижче є надзвичайно актуальною у сьогоднішній час. Кожна людина – це індивід, котрий має свої особисті потреби. Ця потреба може виявлятися не лише на психологічному рівні, а на соціальному, політичному і інших сферах людської діяльності. Такий розподіл населення за певними показниками називається диференціацією.

Соціальна диференціація тісно пов'язана до економічної нерівності. Вона характеризує нерівномірний розподіл дефіцитних ресурсів суспільства – тобто грошей, влади, освіти і престижу - між різними верствами населення.

Основним показниками нерівності виступають кількість ліквідних цінностей. Цю функцію як правило виконують гроші. Саме їх кількість визначає місце індивіда в сім'ї або в соціальній стратифікації.

Аналіз досліджень та публікацій. Вагомий внесок у розробку проблеми диференціації доходів населення в Україні здійснили вітчизняні науковці. Зокрема, вивченню тенденцій розшарування населення на державному та регіональному рівні, особливостями формування доходів населення, проблеми нерівномірності соціально-економічного розвитку присвячено праці В.С Заяць, О. В Гудима, О. Бабак, Ю.М Пахомов, А.В Скрипник, тощо.

Мета роботи.

Дослідження диференціації доходів населення та її структури.

Розібратися з причинами негативних соціальних наслідків, які виникають при розподільчих відносинах

Запропонувати шляхи вирішення проблем щодо вдосконалення механізму регулювання диференціації доходів.

В наслідок темпів що випереджають економічні перетворення у порівнянні із соціальною сферою, історичний процес розшарування громадян набув поступальної динаміки на основі низьких доходів більшої частини населення. Це призвело до критичної ситуації для соціальних верств, збільшення масштабів бідності та знедоленості окремих груп. Чим складніше економічне становище суспільства тим глибша диференціація населення.

З моменту проголошення України незалежною державою основні показники диференціації населення відповідали рівню показників багатьох розвинених країн світу. Однак, на справді ці показники є не правдивими, тому що більшість населення держави проживає на межі бідності. Цей фактор є свідченням нерівномірності доходів населення, оскільки від його ефективності залежить соціальний та економічний розвиток суспільства.

У економічній сфері: низький рівень доходів населення, від ємна диспропорція в їх структурі, висока регіональна диференціація доходів населення та заробітної плати, низький рівень оплати праці у різних галузях та регіонів країни, а також заборгованість із її виплатами. На жаль, офіційна статистика доходів населення в Україні не відтворює в повній мірі реальну картину проблем населення.

У соціальній сфері: Низький рівень життя, неможливість громадян отримати якісну освіту та підтримувати на належному рівні власне здоров'я і, як наслідок, міграція кваліфікованих кадрів за кордон — це негативні явища які ми бачимо насправді. Усі ці фактори разом перешкоджають розвитку людського капіталу, який у свою чергу не здатний побудувати інноваційну економіку, яка б була вищим етапом суспільного розвитку.

Для населення України питання доходів є дуже гострою та критичною проблемою. У зв'язку з цим, з метою налагодження та оптимізації механізму регулювання структури та рівня доходів пропоную наступні методи для подолання бідності населення :

1. Впровадження реформ які будуть спрямовані на усунення проблеми «дешевої» робочої сили. Це призведе до збільшення частки працюючого населення, та

збільшить кількість надходжень в бюджет держави . Також це буде стимулювати на повернення громадян які виїхали з країни з метою заробітку коштів.

2. Потрібно вирівняти дисбаланс у регіональному розвитку. Особливу увагу потрібно звертати на більш слабкі регіони країни. Що в свою чергу буде більш швидко викоринняти бідність, сприяти зростанню заробітної плати та доходів населення.

3. Перенести тяжкість оподаткування з менш прибуткового населення на більш прибуткове, тобто орієнтуватися на прогресивну шкалу оподаткування доходів.

4. Погасити заборгованості з виплати заробітної плати у всіх регіонах держави. Що у свою чергу може відновити багато робочих місць.

Вище описані рекомендації дозволять підвищити рівень доходів українців і усунути такі соціально-економічні проблеми як бідність, надмірна диференціація населення за доходами, дисбаланс у регіональному розвитку. Зазначені проблеми потребують подальшого наукового аналізу, а також розробки і впровадження на цій основі надійних механізмів їх реалізації.

Список використаних джерел

1.Державна фіскальна служба України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://sfs.gov.ua/nk/>

2.Розробка А. Пігу економічної теорії добробуту [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://studopedia.su/19_27150_rozrobka-a-pigu-ekonomichnoi-teorii-dobrobutu.html

3.Офіційний сайт Міністерства соціальної політики України. Інформація щодо фактичного розміру прожиткового мінімуму– Режим доступу: <https://www.msp.gov.ua/news/15307.html>

Науковий керівник **Почерніна Н.В., к.е.н., доцент**

БУРЖУАЗНІ РЕВОЛЮЦІЇ У ЄВРОПІ ТА ЇХ ЕКОНОМІЧНІ ПРИЧИНИ

Плясецька В., plyasetsckaya.vicka@gmail.com

Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного

У роботі розглядаються загальні економічні причини буржуазних революцій у країнах Європи в XVII-XVIII ст., а саме у Нідерландах, Англії та Франції. Також, проаналізовані відмінності в економічному та політичному станах країн, й наслідки революційних дій. Актуальність полягає у дослідженні буржуазних революцій як процесу змін старої системи на нову.

Постановка проблеми. У суспільстві завжди у той чи інший час відбуваються зміни. Вони вважалися показником розвитку, прогресу, невдоволеністю старою системою. Революція є одним із інструментів досягнення докорінних змін, способів перетворення суспільства та усіх сфер його життя. За всю історію розвитку людства у світі відбулося багато революцій. Але революції в Європі у XVII-XVIII ст. вважаються класичними, тому що вони вчинили найбільш сильний вплив на подальший розвиток революційного руху в усьому світі.

Мета дослідження. Обґрунтувавши ключові моменти буржуазних революцій, можна виявити загальну схему класичної революції, проаналізувати вагомий вклад у розвиток історії економіки, дослідити результати революційного руху з боку різних сфер життя суспільства.

Основні матеріали дослідження. Кожна революція мала свої особливості, як політичні, так і економічні. Один із дослідників революцій – Ш. Ейзенштадт – називає буржуазні революції в Європі у XVII-XVIII ст. «сучасними». Він вказує на принципову